

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/46400 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 11 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

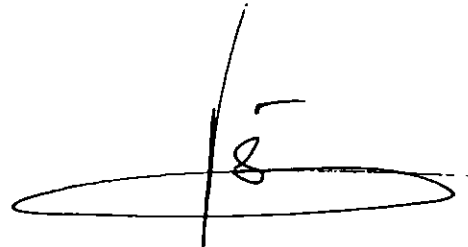
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

284-563.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized letter 'V' on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/46400

Datum uitspraak: 11 april 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

, alias

geboren op

v-nummer :

van Iraakse nationaliteit,

eiser,

gemachtigde mr. M.M.G. Crompvoets,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,

Immigratie- en Naturalisatiedienst,

verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 12 december 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 6 december 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanneldcentrum te Ter Apel.

Op 12 december 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij uitspraak van 8 januari 2008 (AWB 07/46401) van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats is het door eiser op 12 december 2007 ingediende verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 11 maart 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheijen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

2. De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser heeft eerder, te weten op 19 februari 2003, een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 29 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 26 januari 2007 (AWB 06/36039) in rechte vast.

3. Eiser heeft ter ondersteuning van onderhavige aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. een begeleidende brief van eisers gemachtigde van 4 december 2007;
2. een last tot aanhouding op grond van artikel 430 van het Iraakse wetboek van strafrecht inclusief vertaling, gedateerd 20 juni 2002;
3. twee rapporten van de Schweizerische Flüchtlingshilfe, gedateerd op 22 mei en 25 juni 2007;
4. een brief van Amnesty International van 23 juli 2007;
5. rapporten van het UNHCR, gedateerd op september 2007;
6. een ongedateerd krantenartikel uit de Metro waaruit blijkt dat het Turkse leger drie dorpen in Noord-Irak heeft gebombardeerd;
7. een journaalblad van de arts van de Medische Ondersteuning Asiel (MOA) op het AZC Pekela.

Onder verwijzing naar de onder 3, 4 en 5 genoemde landendocumentatie en het onder 6 genoemde krantenartikel, stelt eiser dat verweerder wegens de verslechterde situatie in Noord-Irak gehouden is tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Eiser dient diens gevolg in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid onder d, van de Vw 2000. Voorts doet eiser een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn).

4. Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen en daartoe overwogen dat hetgeen eiser heeft overgelegd niet kan worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ten aanzien van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn stelt verweerder zich allereerst op het standpunt dat deze bepaling geen wijziging van recht is, omdat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000 alle situaties omvat die zijn beschreven in artikel 15 van de Definitierichtlijn en met de toetsing die in het kader van artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000 is verricht dus ook reeds aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is getoetst. Voorts is verweerder van oordeel dat, zelfs indien aangenomen wordt dat artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn een relevante wijziging van recht is, niet wordt toegekomen aan een toetsing aan deze bepaling, nu het asielaas in de vorige asielpcedure ongelooftwaardig is bevonden.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

7. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval direct treden in de vraag of sinds het vorige afwijzende besluit het voor de beoordeling van de aanvraag relevante recht is gewijzigd en zo nee, of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

8. Derhalve is allereerst is aan de orde de vraag of artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn een voor eiser relevante wijziging van het recht betreft.

9. Ingevolge artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn is de persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, eerste en tweede lid, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

10. In artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is bepaald dat de in artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn genoemde ernstige schade bestaat uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

→ 11. In navolging van de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (nr. 200608939/1) overweegt de rechtbank dat, nog los van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een andere vorm van bescherming biedt dan artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000, een wijziging van recht slechts als relevant nieuw recht kan worden aangemerkt indien de vreemdeling onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Met betrekking tot artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is dan van belang of in het gebied waaruit de vreemdeling afkomstig is, sprake is van een gewapend conflict.

12. De rechtbank stelt voorop dat het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat hij onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt.

13. In de zienswijze, die krachtens de gronden van beroep van 21 december 2007 als herhaald en ingelast moet worden beschouwd, heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat op grond van de overgelegde landeninformatie in geheel Irak, en zodoende ook in Noord-Irak, sprake is van een gewapend conflict.

→ 14. Niet in geschil is dat eiser Koerd is en afkomstig is uit Noord-Irak. Van een gewapend conflict is, in aanmerking genomen de geformuleerde definitie in de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Afdeling, eerst sprake als gebleken is dat een

georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Uit het algemene ambtsbericht inzake Irak van juni 2007, noch uit de door eiser overgelegde landeninformatie, is op te maken dat van een conflict in vorenbedoelde zin sprake is. Dat in de KRG-gebieden twee relatief zware bomaanslagen en een zelfmoordaanslag hebben plaatsgevonden en de situatie in Noord-Irak minder stabiel is dan voorheen, leidt nog niet tot de conclusie dat gesproken kan worden van een conflict als hiervoor bedoeld. In het bijzonder is niet gebleken van een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel en van aanhoudende militaire operaties. Evenmin zijn de aanvallen van de Turkse strijdkrachten in Noord-Irak, gericht op rebellen van de PKK, aan te merken als willekeurig geweld als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze Turkse interventies een aanhoudend karakter hebben.

15. Gelet op het voorgaande valt eiser niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Aldus is deze bepaling niet aan te merken als een wijziging van recht die voor eiser relevant is, zodat onderhavige aanvraag als een aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden beschouwd. De beroepsgrond gericht tegen verweerdere overweging dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas reeds met zich brengt dat het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn niet kan slagen, behoeft geen bespreking, omdat - wat van die beroepsgrond ook zij - de vreemdeling geen aanspraak op bescherming kan ontleen aan deze bepaling.

16. Ter beoordeling staat vervolgens of eiser aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

17. Voorop gesteld wordt dat de begeleidende brief van de gemachtigde (document 1) niet als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb kan worden aangemerkt, nu hierin slechts wordt weergegeven waarom eiser een tweede asielaanvraag indient en welke documenten daartoe worden overgelegd.

18. Voorts kan de last tot aanhouding (document 2) evenmin aangemerkt worden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Immers, uit het proces-verbaal van de Koninklijke Marechaussee (mutatienummer PL27NN/07-093163) van 10 december 2007 blijkt dat deze last tot aanhouding een met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet echt exemplaar betreft. Ook middels zijn verklaringen heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het hier een echt exemplaar betreft. Vastgesteld wordt tenslotte dat de door eiser in de zienswijze aangekondigde contra-expertise niet heeft plaatsgevonden, althans dat is de rechtbank niet gebleken, noch is een datum genoemd waarbinnen een rapport van de benaderde contra-expert valt te verwachten.

juni 2006 en dus reeds hierom geen novum betreft. De overige landendocumentatie dateert wel van na de afwijzing van eisers vorige asielaanvraag en is in zoverre 'nieuw'.

25. De vraag is vervolgens of de informatie vervat in deze stukken kan afdoen aan de eerdere beslissing van 29 juni 2006 om eiser geen asielvergunning te verlenen. De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt daartoe als volgt.

26. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat ter zake van het (niet) voeren van een categoriaal beschermingsbeleid verweerder een grote beoordelingsruimte toekomt, welke de toepasselijke rechterlijke toetsing slechts dan niet kan doorstaan indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. De rechter dient bij die toetsing het oordeel over de algehele situatie in het land van herkomst, dat tot stand pleegt te komen in samenspraak met en met instemming van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in beginsel te respecteren.

27. In het ambtsbericht van juni 2007 is opgenomen dat in de KRG-gebieden relatief minder geweld voorkomt. Ook vermeldt het ambtsbericht dat daar in de verslagperiode twee zware bomaanslagen hebben plaatsgevonden. Door de toenemende instroom van ontheemden ontstaan spanningen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op basis van dit ambtsbericht op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding is een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De van na het ambtsbericht daterende documenten en de daarin opgenomen informatie, brengen niet mee dat verweerder tot een andersluidende conclusie had behoren te komen. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak, zoals deze naar voren komt uit deze stukken, niet zodanig in negatieve zin is veranderd dat beleidsaanpassing nodig is.

28. Het vorenstaande leidt tot het oordeel dat aan onderhavige aanvraag geen nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

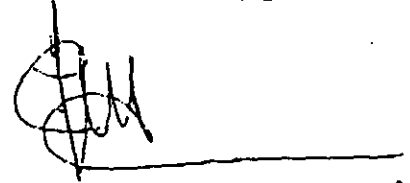
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten, mr. R.M.H. Pennings en mr. A.M. Overbeek, rechters, en in het openbaar uitgesproken door de voorzitter op 11 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. R. Barzilay als griffier.

de griffier

de voorzitter

VERZONDEN OP

11 APR 2008

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

**HOGERVORST
WUDKA**

HOGER BEROEPSCHRIFT

advocaten & procureurs

mrw. mr. M.F.Th. Hogervorst
mr. Izi Wudka
mrw. mr. M.M.G. Cromptvoets

• Belgische Orde van Advocaat
▲ Advocaat

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 APR 2008	
ZAAKNR.	200802847
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Inzake:

momenteel verblijvende te l
appellant,

Gemachtigde: mr. M.M.G. Cromptvoets

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Arnhem d.d. 11 april 2008

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
tel.: 0032 89 764779

Vanderpute Advocaten
3630 Maasmechelen België
tel.: 0032-89-766256

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

1. Inlciding:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, d.d. 11 april 2008, met kenmerk AWB 07/46400, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Appellant heeft op 6 december 2007 een herhaalde asielaanvraag ingediend. Deze asielaanvraag is gebaseerd op het feit dat hij een beroep doet op artikel 15 (c) van de EU-Definitierichtlijn, alsmede op het ten onrechte niet voeren van het categoriaal beschermingsbeleid. Daartoe heeft appellant diverse stukken overgelegd, waartoe hij verwijst naar pagina 2, alinea 3. van de bestreden uitspraak. Verweerder heeft deze asielaanvraag afgewezen bij besluit van 12 december 2007. Hier tegen heeft appellant op 12 december 2007 beroep en een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Het verzoek om een voorlopige voorziening is op 8 januari 2008 toegewezen. Het beroep is bij uitspraak van 11 april 2008 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak komt appellant in hoger beroep.

3. Grieven:

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"11. In navolging van de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (nr. 200608939/1) overweegt de rechtbank dat, nog los van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een andere vorm van bescherming biedt dan artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000, een wijziging van recht slechts als relevant nieuw recht kan worden aangemerkt indien de vreemdeling onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Et betrekking tot artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is dan van belang of in het gebied waaruit de vreemdeling afkomstig is, sprake is van een gewapend conflict."

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"14. Niet in geschil is dat eiser Koerd is en afkomstig uit Noord-Irak. Van een gewapend conflict is, in aanmerking genomen de geformuleerde definitie in de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Afdeling, eerst sprake als gebleken is dat een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Uit het algemene ambtsbericht

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

inzake Irak van juni 2007, noch uit de door eiser overgelegde landeninformatie, is op te maken dat van een conflict in vorenbedoelde zin sprake is. Dat in de KRG-gebieden twee relatief zware bomaanslagen en een zelfmoordaanslag hebben plaatsgevonden en de situatie in Noord-Irak minder stabiel is dan voorheen, leidt nog niet tot de conclusie dat gesproken kan worden van een conflict als hiervoor bedoeld. In het bijzonder is niet gebleken van een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel en van aanhoudende militaire operaties. Evenmin zijn de aanvallen van de Turkse strijdkrachten in Noord-Irak, gericht op rebellen van de PKK, aan te merken als willekeurig geweld als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze Turkse interventies een aanhoudend karakter hebben "

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"27. In het ambtsbericht van juni 2007 is opgenomen dat in de KRG-gebieden relatief minder geweld voorkomt. Ook vermeldt het ambtsbericht dat daar in de verslagperiode twee zware bomaanslagen hebben plaatsgevonden. Door de toenemende instroom van ontheemden ontstaan spanningen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op basis van dit ambtsbericht op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding is een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De van na het ambtsbericht daterende documenten en de daarin opgenomen informatie, brengen niet mee dat verweerder tot een andersluidende conclusie had behoren te komen. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak, zoals deze naar voren komen uit deze stukken, niet zodanig in negatieve zin is veranderd dat beleidsaanpassing nodig is."

4. Toelichting op grieven I en II:

Deze grieven dienen in onderlinge samenhang gelezen te worden en zullen hierna te samen besproken worden.

Ten onrechte gaat de rechtbank hier over tot beoordeling van het feit of er sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 15 (c) Dri. Verweerder heeft zelf hierover nog geen enkele beslissing genomen. Het is dus onbekend of verweerder al dan niet van mening is dat er sprake is van een gewapend conflict. De rechtbank is door over de feitelijke situatie in Irak een oordeel te geven op de stoel van het bestuur gaan zitten en is haar toetsingskader daarmee te buiten gegaan.

Het primaire standpunt van verweerder is namelijk dat artikel 15 (c) Dri reeds in acht wordt genomen bij de toetsing ingevolge artikel 29, eerste lid aanhef en onder b van de Vw. Er is nog geen subsidiair standpunt van verweerder ingenomen. Uw College heeft ten aanzien van het primaire standpunt prejudiciële vragen gesteld bij het Europese Hof van Justitie (*uitspraak 12 oktober 2007, NAV 2007/46*). Daarop is tot en met heden geen antwoord van het Hof ontvangen. Het heeft er alle schijn van dat de rechtbank voor haar beurt heeft gesproken. Daarbij komt dat recentelijk nog een zware bomaanslag in de KRG-gebieden heeft plaatsgehad, zoals blijkt uit bijgevoegd internetartikel

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

van RTL-nieuws d.d. 15 april 2008 (*productie 2*). Appellant verwijst in dat kader nog naar een uitspraak van de Voorzieningenrechter Groningen, d.d. 21 maart 2008, bijgevoegd als *productie 3*. De vraag is daarmee of niet ook Noord-Irak steeds vaker te maken heeft met aanhoudend langdurig geweld. Het is echter niet aan de rechtbank om deze vraag inhoudelijk te beantwoorden, maar aan verweerder. Verweerder heeft hier nog geen uitsluitsel over gegeven.

Voorts is het nog maar de vraag of er sprake dient te zijn van een georganiseerde groepering die geweld pleegt, wil er sprake zijn van willekeurig individueel geweld in de zin van artikel 15 (c) Dri. In Noord-Irak heeft de bevolking namelijk te vrezen voor diverse groeperingen, zoals Al-Qaida, het Turkse leger, maar ook andere groeperingen. Daarmee is echter niet gezegd dat niet voldaan is aan de vereisten van artikel 15(c) Dri.

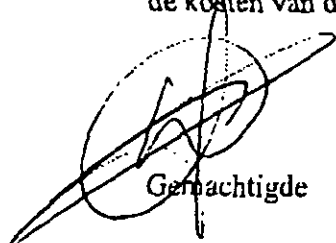
Toelichting op grief III:

De rechtbank stelt ten onrechte dat de door appellant overgelegde landeninformatie niet met zich meebrengt dat verweerder alsnog een categoriaal beschermingsbeleid inzake Noord-Irak zou dienen te voeren. De rechtbank miskent echter met deze stelling dat verweerder niet of nauwelijks ingaat op de door appellant overgelegde landeninformatie. Niet wordt gemotiveerd weergelegd, waarom deze landeninformatie, die recenter is dan het ambtsbericht van juni 2007, er niet toe leidt dat er een beleid van categoriale bescherming zou moeten worden gevoerd. Dit klemt te meer nu het ambtsbericht over Irak van 14 februari 2008 juist spreekt van een verslechtering van de situatie in Noord-Irak. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte de ondeugdelijke motivering van verweerder niet gesanctioneerd.

Appellant gaat er bij deze stelling overigens van uit dat uw College beschikt over de door hem ingebrachte landeninformatie. Mocht dit niet zo blijken te zijn, dan zal appellant op eerste verzoek van uw College deze stukken alsnog overleggen.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant ingestelde beroep, met veroordeling van verweerder in de kosten van de onderhavige procedure.

Gemachtigde

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden